

5
Lietuvos Respublikos VSK Pirminkui
pulkininkui drg. Marcinkui

RAPORTAS

Prašau mane išleisti į atsargą iš VSK organų.
Aš visą savo trumpą gyvenimą stengiausi
išlikti doru ir sąžiningu, kur bebūčiau
buvęs. Duodamas sutikimą dirbti Valstybės
saugumo organuose, tikėjau, būti naudingas
visuomenei, maniau, kad šis darbas teiks mora-
linį patenkinimą. VSK veikla tuo metu visuo-
menei buvo nušviečiama vienusiškai, pagrūn-
tai ir neobjektyviai, todėl kažkuria prasme
jauciuosi netgi apgautas. Pradėjus dirbti VSK,
stengiausi sąžiningai įsijungti į naują darbą,
perprasti naujas peripetijas, uoliai vykdyti vy-
resnybės įsakymus. Manau, kad dirban viduti-
niškai, įgavau kažkokį pasitikėjimą tarp bendra-
darbių, buvau gerai atestuojamas. Bet palaip-
sini apnikdavo abejonės mano darbo reika-
lingumui ir kuo toliau tas tęsėsi, tuo aiške-
jo beprasmybė mano buvimo VSK. Dar besi-
mokydamas Minsko kursuose, pastebėjau, kad
dangelis liguistai nešė savo našta slogioje
aplinkoje, kur įsigalėjusi sistema, žlugdanti asmeny-
bę, paremta besąlygišku klusnumu ir skundimu.
Aš ne prieš discipliną, bet reparažistą aklo,
besąlygiško įsakymo vykdymo, kolegialumo prin-
cipų ignoravimą. Man po šiai dienai liko

nesuprastas VSK vadovybės deklarujamas tikis-
mas politiniai partijos kariniai (idomu kokios par-
tijos kariniai po 6 konstitucijos straipsnio panaiki-
nimo) vis siekiantys suartėti su masėmis, deju per
70 metų, taip ir nesuartėję. Per pastaruju metu,
įvykius neapivaliusi nuo stagnacijos rutinos, nat-
sivakiusi teisios skleidimo monopolio, VSK tik padi-
dino šia praraja. Analizuojamas prarajos su
liandimi prieštatis, padariau išvada, kad kalti-
ninku yra ne kas kitas, o VSK struktūra ir
veikla, vadovavimasis, kadru, iškelimo praktika,
jos vadovybės vykdoma politika.

Mane jau senokai stegio šios mintys, bet
tikėjau, kad Respublikos VSK vadovybė daromai
išanalizavusi istorines pamokas suros sąvyje dra-
sos ir nuro išėiti iš susidariusios padėties ir
bus liandis suprasta ir palaikyta, bet deju, deju...
Šiuo metu nabejoju, kad dabartinė VSK vadovybė,
neišdrįsusi išklansyti visų savo darbuotojų nuo
monės, o besidairanti tik į Maskvą, nesugebės
suvasti išėitus iš VSK organų krizės, suprasti
liandis lūkesčių. Bandymas traudyti "sąjū-
dį" ir kitus judėjimus, remiant "jedinstvo"
kūrstytojiškos veiklos, to akivaizdus pavirzdys. O
juk ir negali būti kitai, kai centriniam
aparate, kur gimsta įsakymai ir nurodymai,
liandis sudaro mažiau 40% dirbančiųjų
skaičius. O kiek pačiam teko vykdyti įsa-
kymų ir nurodymų, sunkiai protu suvokia-
my, nukreiptų prieš liandis valią. Man neaišku
kas rei atsakomybę už šalį, kurio VSK organa
padarė liandis liandis, išugdydami ir žė-

mindama jos īstienausius protus.

ŪSK istorijojē būta atskirų sānnis operacyū, atsidarūsū, āmonis, bet visuņoj tai pavēnīai epizodai, atsitiktinēis īšintys. Todel īreikšdamas norā, īseiti ī atcargā, ī ŪSK nesigailin, atsi-ādēdamas "garbingo" čekisto vardo. Nesinorētū, kad šis mano raporta taptū pretekstu ma- no juodinimui tarp buvusis bendradarbiis, kaip atsitikdavo su kitais karininkais, pa- reiškusiis norā, īseiti ī ŪSK struktūroz. Prē- singu atvejū sugebisū apsiginti, saugant savo garbē ī orumā.

Kad nekiltū neiškūmū, paaiškīnū, kad ra- šan raporta valstybine kalba, todel vertimo ī rusų kalbā nepridedu.

ŪSK Lardijū rajono poskyrio
syr. operatyvinis igaliotinis
majoras

Plēnys A. Časas